

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 518 יום ה' 3 בדצמבר 2009

השבוע בגיליון

פטור לעורכי הדין מחובת הגשת חשבונית מס ממוכנת // תיקון 172 לפקודה - אי התרת בניכוי תשלומי עבירה.
בדיקת חישובים בחקירות ובתביעות מיסים.

מ"ה - ערעורים על החלטות וועדות רפואיות // מ"ה - הקפאת הליכי גביה // שבח - "יום הרכישה" במסגרת עסקת קומבינציה מסוג מכר חלקי.
הרשעה חמורה בהעלמת הכנסות.

עשרות סרבנים בדרום נחקרו // "העץ המשפחתי" השחור // הונאת פונזי במגזר החרדי // אושרו הטבות לבנייה להשכרה // קיפאון בביקושים לרו"ח.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פטור לעורכי הדין מחובת הגשת חשבונית מס ממוכנת

התוספת אינם מחויבים ב"כפולה", הרי שהם אינם מחויבים בשנת 2010 בחובת הדיווח החדשה. כך גם מובהר, במכתב מאת רו"ח דוד שילון מהמחלקה המקצועית - מע"מ, כי עוסק שאין עליו חובה לנהל מערכת חשבוונאות כפולה (לפי סעיף 130 לפקודה) ואשר הוא פועל כך מיוזמתו או מכוח חוק אחר, הרי שיהיה פטור מהגשת הדוח המפורט לשנת 2010. עם זאת, יש לשים לב, כי החובה תחול על רוב העוסקים החל מ-1.1.2011.

◆ למכתבו של רו"ח דוד שילון, מהמחלקה המקצועית - מע"מ בעניין זה - פתחי הקישורית (כפי שפורסמה באתר לשכת עורכי הדין).

◆ בהתאם לחוק ההתייעלות הכלכלית, החל מיום 1.1.2010 תחול חובת הגשת חשבונית מס ממוכנת למע"מ על עוסק, אשר מחזור עסקאותיו עולה על 4 מיליון ₪ ואשר מנהל מערכת חשבוונות לפי שיטת החשבוונאות הכפולה.

◆ לשכת עורכי הדין פנתה לרשות המסים לבירור השאלה האם הדרישות בנוגע להפקת חשבוניות עם מספר עוסק מורשה של הלקוח (בעסקאות מעל 5,000 ש"ח) והכנת קובץ pcn874, חלות על ציבור עורכי הדין. מתשובתו של מר אמיר בר-עוז, מנהל תחום בכיר פיתוח ויעול תהליכי שומה, עולה, מאחר ולפי חוק ההתייעלות לשנת 2010, החובה תחול רק על מי שחייב בניהול ספרים בשיטה הכפולה, ומאחר ובעלי מקצועות חופשיים לפי

תיקון 172 לפקודה - אי התרת בניכוי תשלומי עבירה

תשלום שנתינתו מהווה עבירה על פי דין ולא רק תשלום שוחד, שכן הנימוקים לאי - הכרה בתשלום שוחד נכונים לכל תשלום כאמור.

◆ הערת מערכת: המשמעות של הוספת סעיף זה לרשימת ההוצאות שאין לנכותן מהכנסתו החייבת של אדם, יתכן וחורגת מסמכותו של המנהל. שכן הפעלת שיקול הדעת בשאלה אם מדובר בתשלום שיש יסוד סביר להניח שנתינתו מהווה עבירה לפי כל דין תיעשה בידי המנהל / פקיד השומה, וזאת בדומה להפעלת שיקול הדעת לגבי כל אחת מההוצאות האחרות המנויות בסעיף 32 לפקודה, וזאת גם במקרה על פניו, (כפי שעולה מדברי ההסבר), הסמכות נתונה למנהל אף אם אותו אדם לא הואשם, או הורשע, בבית משפט בשל העבירה כאמור - והדבר מנוגד לחזקת החפות.

◆ ביום 26.11.09 פורסם בספר החוקים 2,215 חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 172), התש"ע-2009. החוק למעשה, מעגן את עמדת רשות המסים כאמור בחקיקה, באמצעות תיקון סעיף 32 לפקודה (ניכויים שאין להתירם), ע"י הוספת סעיף (16) הקובע כניכוי שאין להתיר: "תשלומים, בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, שיש יסוד סביר להניח שנתינתם מהווה עבירה לפי כל דין".

בהקשר זה ראוי להזכיר את ע"א 6726/05 הידרולה נגד פ"ש ת"א 1, שניתן בבית המשפט העליון, ופסק דין עמ"ה 1015/03 חברה בע"מ נגד פקיד שומה נתניה, שניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב, אשר אישרו את עמדת רשות המסים, לפיה אין להתיר בניכוי תשלום שוחד לפקיד ציבור במדינה זרה. עם זאת יצויין, כי ההוראה שנוספה כוללת כל סוג של



בדיקת חישובים בחקירות ובתביעות מיסים בועז יפעת, רו"ח יפעת ס.כ. ושות', חשבונאות חקירתית.

המסקנה המיידית היא שהחישוב שנערך על ידי הפרקליטות, לפיה בתקופה הנבדקת היו לנאשם עודף הוצאות על הכנסות אינו נכון.

מהחישוב שערכתי התברר כי בעוד שעל פי חישובי הפרקליטות היתרה בחשבון הבנק של הנאשם בסוף התקופה הנבדקת היתה צריכה להיות יתרת חובה (שלילית) של 278,304 ש"ח, הרי בפועל היתרה הינה יתרת זכות (חיובית) של 1,469 ש"ח.

בבדיקה נמצאו אי דיוקים רבים בחישוב וחוסר עקביות בעקרונות החישובים.

מתוך דפי הבנק לחודש מסויים הוקלדו כל תנועות החובה בחשבון הבנק (לא כולל התייחסות לתנועות בפקדונות השונים). לפי חישובי הפרקליטות סך כל ההוצאות באותו חודש הסתכמו ב - 158,680 ש"ח, ואילו על פי חישוביי, שנעשו כאמור מתוך דפי הבנק, הסתכמו ההוצאות באותו חודש ב - 110,668 ש"ח, הפרש של 48,000 ש"ח שהינו מהותי ביותר.

עוד התגלה בבדיקות, כי בחישובי הפרקליטות לא נלקחו בחשבון קבלת הלוואות כהכנסות אחרות ולעומת זאת, כן נלקחו בחשבון פרעון של הלוואות כהוצאות אחרות.

העברות כספים בין בני המשפחה

בפירוט התנועות הכספיות בין בני המשפחה לנאשם, עשתה הפרקליטות מעשה בלעם; באה לקלל ונמצאה מברכת. ניתוח הפעולות הכספיות בין בני המשפחה, מוכיחות כי בכל מועד בתקופה בה מפורטות הפעולות בין בני המשפחה, היה הנאשם במצב בו בני המשפחה היו חייבים לו. לכן במידה והתקבלו כספים מבני המשפחה הם נועדו להחזיר חובות שלהם לנאשם. לפי הנתונים שהוכנו על ידי הפרקליטות ולפי חישוביי, הרי שבמועד האחרון המופיע בכתב האישום בני המשפחה חייבים לנאשם 237,833 ש"ח.

כפי שכתב לעיל, הנתונים המצוינים על ידי הפרקליטות בכתב האישום, לגבי תנועות כספיות בין הנאשם לבני המשפחה מוכיחות, כי כספים שהופקדו לחשבונו של הנאשם על ידי בני המשפחה, הינם למעשה החזר כספים, חלקי מאוד, של כספים שנתן הנאשם לבני המשפחה.

שיטת ההוכחה לטענתי זו הינה פשוטה ביותר. ערכתי את התנועות שפורטו על ידי הפרקליטות לפי הסדר הכרונולוגי שלהם, והיתרה המחושבת בכל עת ועת הינה יתרת החוב של בני המשפחה לנאשם, או חובו של הנאשם למשפחה.

כאשר יש פעולות המוגדרות על ידי הפרקליטות כ"העברת כספים לבני המשפחה", "משיכת מזומנים", "העברת כספים לעסקים המשפחתיים" המשמעות היא שבני המשפחה חייבים לנאשם.

כאשר יש פעולה המוגדרת על ידי הפרקליטות כ"קבלת כספים מבני המשפחה" ו"הפקדת מזומנים" המשמעות היא שהנאשם חייב לבני המשפחה.

אם בחישוב הסופי לתקופה בני המשפחה חייבים כספים לנאשם, כפי שאכן הוא המצב, הרי שהטענה כי מקורם של הכספים בחשבונו של נאשם הינם מבני המשפחה ומפעילות בלתי חוקית, הינה מופרכת.

מי שעוסק בחקירות מס הכנסה ובהגנה על נאשמים בעבירות מיסים (ישרים ועקיפים) מודע לחישובים השונים שעורכים החוקרים ואשר אמורים להוות התשתית הראייתית הן בשלב החקירה, לצורך הארכת מעצר ושחרור בערובה ובעיקר כחלק מכתב האישום.

במאמר זה אראה כי מי שמייצג נאשמים שנגדם נעשה שימוש בחישובים שונים חייב לבדוק את חישובי החוקרים ואת חישובי התביעה. בדיקה מקצועית ודקדקנית עשויה לגלות טעויות השומטות את השטיח מתחת לטיעוני החוקרים והפרקליטות.

בבדיקה שביצעתי בעבר עבור לקוח בדקתי חישובים שנערכו בפרקליטות, ואשר סוכמו בטבלה שנקראה "פירוט של הכנסות הכספים החוקיות לחשבון (לרבות קופות גמל), הכנסות שמקורן אחר (בין אם מחשבונות בני המשפחה או ממקורות שאינם ידועים) למול ההוצאות מהחשבון בתקופה", בתקופה של כארבע שנים.

לקורא שעלול לטעון כי חישוב כזה הוא אלמנטרי אומר כבר עתה כי אין זה כך, ואפרט את בסיס הנתונים והפעולות שביצעו לצורך הבדיקה:

א. נסקרו דפי חשבון הבנק של הנאשם מחודש אפריל 1998 עד וכולל דצמבר 2001.

ב. ההפקדות לחשבון או המקורות חולקו למרכיבים הבאים:

1. הכנסות חוקיות - הכנסות שוטפות ממשכורת וזיכויים שוטפים שונים כדוגמת מפעל הפיס. 2. הכנסות ממקורות אחרים - הכנסות ממקורות שונים, כגון קבלת הלוואות. 3. הכנסות מפר"י - הכנסות מפיקדונות הכוללים קרן וריבית.

ג. המשיכות מהחשבון או השימושים גם הם חולקו למרכיבים הבאים:

1. הוצאות שוטפות - הוצאות שוטפות הכוללות הוצאות קבע שונות כדוגמת חברת חשמל, כבלים וכו'. 2. הוצאות אחרות - שיקים שניתנו והעברות מן החשבון. 3. הוצאות מפר"י - הפקדות לחשבונות החיסכון. ההכנסות מפר"י וההוצאות מפר"י חושבו בנטו והוצגו כסכום אחד.

ד. ניתוח דפי החשבון היה בדרך של ניסוי וטעיה, משמע בכדי לנסות להבין את דרך חישוב הסכומים ובעיקר את חלוקתם לקטגוריות השונות ע"י הפרקליטות, היה צורך לבצע מספר רב של בדיקות ויחד עם זאת, טרם נמצאה לוגיקה ברורה המצביעה על עקביות בחישוב הסכומים.

ההוכחה המיידית לחוסר המשמעות של התוצאה שהוצגה על ידי הפרקליטות היא באמצעות חישוב מתמטי פשוט: **אם חישובי הפרקליטות בטבלה שנערכה על ידה היו נכונים**, הרי אם נפחית את סכום עודף ההוצאות על ההכנסות לתקופה מהיתרה בחשבון הבנק של הנאשם לתחילת תקופת החישוב, אנו אמורים לקבל את היתרה בחשבון הבנק לסוף התקופה הנבדקת.

בבדיקה שנערכה לא התקבלה התוצאה הנדרשת, מה שמוכיח כי החישוב בטבלה שנערכה על ידי הפרקליטות לא היה נכון.



ערעורים על החלטות וועדות רפואיות בג"ץ 570/09 אלכסנדר וינאפל נ' שר האוצר משרד האוצר

לעררים עליונות, ועליה לעמוד לביקורת שיפוטית על פי מבחנים שנקבעו בפסיקה בכל הקשור לנוהל עבודתן של הוועדות הרפואיות. לאור האמור, נתבקש בית המשפט להורות על ביטול תקנה 18(ג) לתקנות מס הכנסה, בהיותה בלתי סבירה, או להורות כי לשון התקנה תשונה באופן שניתן יהיה להשיג בפני בית המשפט על החלטות הוועדה הרפואית לעררים.

◆ **המדינה טוענת** בתשובה כי מכלול טענות העותרים התייתרו נוכח פסיקת בית המשפט העליון בנושא זה, המכירה בקיומה של זכות ערר על החלטות הוועדה הרפואית לעררים לבית הדין האזורי לעבודה. משכך, סבורה המדינה כי יש לדחות את טענותיו של העותר, ולדחות את העתירה על הסף.

ביהמ"ש העליון – כב' השופטת א. פרוקצ'יה

◆ הוועדה הרפואית לעררים הינה גוף מינהלי שהוקם על פי חוק. בהחלטותיה, מבצעת הוועדה תפקיד מעין-שיפוטי. בסעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן: "חוק הביטוח הלאומי") נקבעה זכות ערעור על החלטת ועדה רפואית לעררים בפני בית הדין האזורי לעבודה בשאלה משפטית בלבד:

"החלטת הוועדה הרפואית לעררים ניתנת לערעור, בשאלה משפטית בלבד, לפני בית דין אזורי לעבודה; פסק דינו של בית הדין ניתן לערעור לפני בית הדין הארצי לעבודה אם נתקבלה רשות לכך מאת נשיא בית הדין הארצי לעבודה או סגנו, או מאת שופט של בית הדין הארצי שמינה לכך הנשיא".

◆ בית משפט זה כבר קבע בעבר כי בנסיבות דומות לאלה ששטח בפנינו העותר, הנוגעות להחלטת ועדה רפואית לעררים לענין סעיף 59(5) לפקודת מס הכנסה, ניתן לפנות בערעור לבית הדין האזורי לעבודה. מכח החלטות אלה עולה כי בהתאם לסעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי, נתונה לאדם זכות ערעור בטענות בדבר פגמים שנפלו בקביעת נכותו, לצורך קבלת פטור ממס הכנסה, לרבות בעניינים הנוגעים להרכב הוועדה, אופן התנהלותה ומגוון שיקוליה. הטענות האמורות הן מסוג הטענות שמעלה העותר במקרה שלפנינו. האפשרות הנתונה לעותר להביא את טענותיו להכרעה בפני בית הדין האזורי לעבודה, כאמור, משמעותה היא כי קיים סעד חלופי ככל שהדבר מתייחס לענייני הפרטני, וממילא אין בית משפט זה נזקק לעתירה בהתקיים סעד חלופי.

◆ אשר לסעד המבוקש, נראה שסעד זה התייתר, משקיימת זכות ערעור לערכאת בית הדין לעבודה.

תוצאה:

◆ העתירה נדחתה.

ניתן ביום 18.11.09

ב"כ העותר: עו"ד ע. שחף.

ב"כ המשיבים: עו"ד ד. מארקס.

◆ העותר סובל ממחלות שונות, והגיש בקשה לפטור ממס עקב נכותו על פי סעיף 59(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה").

◆ העותר זומן לוועדות רפואיות שונות לבדיקה רפואית ולקביעת אחוזי נכותו בהתאם לתקנות מס הכנסה. לעותר נקבעה נכות זמנית בשיעור של 94.75% לתקופה שבין 12.05.07 ל-12.05.08.

◆ המערער השיג על החלטה זו לוועדה הרפואית לעררים. בערר טען בין השאר כי הוועדה הרפואית שדנה בעניינו לא התייחסה למצבו הנפשי והקוגניטיבי, לא קבעה אחוזי נכות כדין למחלות מהם סבל קודם לאירוע המוחי ממנו נפגע בשנת 2007, וכן לא התייחסה לפגיעה בגופו עקב הטיפול הרפואי הממושך לו הזדקק. כן טען העותר כי הרכב הוועדה לא כלל את המומחים המתאימים לדון במחלות מהן הוא סובל, ובכלל זה, מומחה בתחום הקרדיולוגיה. בעקבות הערר, קבעה הוועדה הרפואית לעררים כי לעותר נכות רפואית צמיתה בשיעור של 88.66%.

◆ החלטת הוועדה הובאה לבחינת מינהלת תחום ארצית של הוועדות הרפואיות מטעם משרד האוצר, והיא החליטה כי בהחלטה של הוועדה הרפואית לעררים בעניינו של העותר נפלו פגמים מהותיים, היורדים לשורש ההחלטה. על כן, הוחזר הדיון בעניינו של העותר בשנית לוועדה הרפואית לעררים, וזו נתבקשה לדון מחדש בעניינו, תוך שימת לב לנכות הזמנית שנגרמה לו בגין האירוע המוחי, ולהשמנת היתר ממנה הוא סובל. בנובמבר 2008 נתקיים שוב דיון בעניינו של העותר בוועדה הרפואית לעררים, אך הוועדה לא שינתה את מסקנותיה, וחזרה וקבעה לעותר שוב נכות צמיתה של 88.66%.

◆ **במישור העקרוני, טוען העותר** כנגד תקנה 18(ג) לתקנות מס הכנסה (קביעת אחוז נכות), התש"מ-1979 (להלן: "תקנות מס הכנסה") שלשונה הוא: "החלטת הוועדה תהיה סופית". לגישתו, נוכח הוראת תקנה זו, נבצר ממנו להשיג על החלטת הוועדה הרפואית לעררים בפני ערכאה שיפוטית, אשר תבקר את דרך קבלת ההחלטה על ידה. בשל הפגיעה הרחבה בזכויותיו, צורף לעתירה ארגון הגג של ארגוני הנכים בישראל, אשר שם לו למטרה להגן על זכויות הנכים ועל אנשים עם מוגבלויות, באשר הם. העותר טוען, כי שלילת זכותו להשיג על החלטת הוועדה הרפואית לעררים בפני גורם שיפוטי, פגעה בו קשות, וחסמה את דרכו להביא לביטול החלטת הוועדה הרפואית לעררים, או להחזרת הדיון לוועדה לשם תיקון טעויותיה. משכך, טוען העותר כי תקנה 18(ג) לתקנות מס הכנסה אינה סבירה, והותקנה בחריגה מסמכות. מאחר שתקנה זו מונעת ביקורת שיפוטית על הוועדה הרפואית, הרי שהדבר נוגד את זכויותיו הבסיסיות להליך הוגן. בהעדר ביקורת שיפוטית, אין מנגנון לתיקון טעויות העלולות ליפול בהחלטת הוועדה. לדבריו, אין לתת לוועדה הרפואית



הקפאת הליכי גביה
בג"ץ 75/08 חברת מ.ע.ג.ן יעוץ וניהול נכסים בע"מ ואח' נ' רשות המסים

◆ ביום 10.6.07, הגישו העותרים בקשה נוספת לעיכוב ביצוע לבית משפט זה ונדחתה לגופה. ואם לא די בכך, ביום 29.11.07, הגישו העותרים בקשה שלישית לעיכוב ביצוע הליכי גביה באותו עניין שאף היא נדחתה.

לאחר כל ההליכים הללו, שבו העותרים והגישו עתירה זו, שמטרתה זהה בתכלית למכלול ההליכים והבקשות שיזמו לעיכוב ביצוע גביית חובות המס. אין משמעות להליך אלא כמעשה עקיפה ברורה של שרשרת הליכים הכוללת עתירה קודמת לבג"ץ, תוך הטרה חוזרת ונישנית של ערכאות המשפט בבקשות זהות בתוכן, תוך שינוי פורמלי של מסגרתן הדיונית החיצונית, ואגב התעלמות מוחלטת מהחלטות שניתנו ואי כיבודן.

בנסיבות אלה דין העתירה להידחות על הסף. ומשלא היה מקום, ראוי אף לחייב את העותרים בהוצאות המשיבה.

תוצאה:

◆ העתירה נדחתה.

ניתן ביום 18.11.09

ב"כ העותרים: א.בובליל-לוי, עו"ד וד.נדאל.
ב"כ המשיבה: י.ליבלין, עו"ד.

◆ עילתה של העתירה, להורות למשיבה, להימנע מלנקוט הליכי גביה כנגד העותרים כל עוד תלויים ועומדים בעניינם הליכים משפטיים בבית המשפט העליון בעניין חובות לרשויות המס.

◆ **לטענת העותרים**, המשיבה נוהגת שלא כדון, משהיא מחייבת אותם לשלם מס, השנוי במחלוקת המצויה בהליכים משפטיים, בטרם ניתנה הכרעה משפטית חלוטה ביחס לאותה חבות מס.

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק – כב' הש' א.פרוקצ'יה, כב' הש' א.רובינשטיין, כב' הש' ס.ג'ובראן:

◆ עתירה זו נטולת יסוד. בין העותרים לבין המשיבה נתגלעה מחלוקת ביחס לחבות מס הקשורה בשלוש עסקאות. נושאים אלו הגיעו לערעור בבית משפט זה. בינתיים נדחו שני הערעורים בפסקי דין שניתנו בערכאה זו. ביום 3.1.07, ובעת ששני הערעורים היו תלויים ועומדים, הגישו העותרים עתירה דומה לעתירה זו. עתירה זו נדחתה מהטעם, כי בקשות עיכוב ביצוע ההחלטות של הערכאות הדיוניות הוגשו בעניין זה ולפיכך אין מקום לדון בעתירה.

"יום הרכישה" במסגרת עסקת קומבינציה מסוג מכר חלקי
ע"א 9036/03 דוד כנפי נ' מנהל מס שבח מקרקעין

21(ב) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "החוק") ובין אם חל ס' 21(א) לחוק.

◆ לאור האמור קבע ביהמ"ש, כי שווי הרכישה של שתי הדירות אותן מכר המערער ביום 8.2.2001 וביום 3.6.2001, הוא השווי שנקבע בהסכם בין המערער לבין המשיב לעניין עסקת הקומבינציה (\$ 135,000 לכל אחת).

התוצאה:

◆ הערעור התקבל והמשיב חויב בהוצאות בגובה 10,000 ₪.

ניתן ביום: 19.11.2009

ב"כ המערער: עו"ד א' בן ארי.
ב"כ המשיב: עו"ד י' אבן חיים.

◆ השאלה המרכזית שנדונה במקרה דנן, היא מהו "יום הרכישה" לצורך קביעת "שווי הרכישה" לפיו תחושב החבות במס שבח, במכירה של דירות תמורה, אשר התקבלו אצל בעלים של מקרקעין במסגרת עסקת קומבינציה מסוג מכר חלקי.

בית המשפט העליון – כב' משנה לנשיאה א' ריבלין, כב' השופט א' גרוניס, כב' השופטת א' חיות:

◆ ביהמ"ש העליון קבע, כי יש להחיל את ההלכה שנקבעה בדנ"א 6811/04 מנהל מס שבח מקרקעין חיפה נ' שדמי (לא פורסם, 4.8.2009), על פיה, במקרים בהם נמכרות דירות תמורה שמקורן בעסקת קומבינציה מסוג מכר חלקי, בגדרה ניתן פטור על דירת מגורים מזכה, יהיה "יום הרכישה" יום עריכת עסקת הקומבינציה, וזאת בין אם חל ס'



הרשעה חמורה בהעלמת הכנסות
פ' 2778/05 מ"י נ' רחמים שקלים

שיקים שקיבל הנאשם מאנשים שקיבלו ממנו ייעוץ, נמשכו לפקודת העמותה, אך הופקדו בפועל בחשבונו הפרטי של הנאשם, לאחר שהוסבו על ידו. מרבית העדים ציינו כי רשמו את העמותה כמוטב על השיק לבקשת הנאשם, שמסר להם שהכסף יועבר כתרומה לעמותה. מכאן נגזרת המסקנה, כי הנאשם, במטרה להעלים מס, הפקיד את כספי העסק לחשבונות סמויים שניהל, וזאת בהעדר הסבר מצדו של הנאשם להפקדות שהיו בחשבונותיו. בנוסף, הפונים שילמו לנאשם עבור השירות שקיבלו ממנו, עצם התשלום לא היה נתון לרצון הפונים, ונעשה בעקבות דרישה מפורשת של הנאשם, הנאשם הוא שקבע את גובה התשלום, תמחור נפרד עבור כל רכיב מרכיבי השירות, אי היכרות הפונים את העמותה, התייחסות הפונים ביחס לדברי הנאשם כי התשלום יועבר כתרומה וההסכמים העסקיים שנתפסו במשרד העמותה ובבית הנאשם. לטענת הנאשם, לא ניתן ליחס לו אחריות פלילית, מקום בו נושא מיסוי "חצרות רבנים" עדיין שנוי במחלוקת. לתמיכה בטענה, הוגש מטעמו, מכתב נציבת מס הכנסה מיום 19/10/03, לפיו "הסוגיה הכללית האם תרומות/מתנות שמקבלים רבנים מהווים בידם הכנסה חייבת במס או לא הינה סוגיה שנויה במחלוקת ובכוונתנו להסדיר ברמה העקרונית את הנושא". אין בטענה זו כדי לסייע לנאשם. המסקנה ממכלול העדויות והראיות היא שהכנסות הנאשם התקבלו אצלו כתמורה עבור מתן שירות מעסק - לכל דבר ועניין - שניהל, וכי אין מדובר בתרומות או מתנות שקיבל, באופן אישי, או באמצעות העמותה. אין בעובדת היות נישום רב (בעניינינו- אין מחלוקת שהנאשם אינו רב), מקובל, או כל איש דת אחר, לכשעצמה, כדי להשפיע על קביעת מהות הכנסותיהם. מקום שיימצא כי נישום - גם אם הוא רב, מקובל או כל איש דת אחר - קיבל תמורה עבור מתן שירות, במסגרת עסק שניהל, קרוב לודאי שלא יהא בכך כדי לשנות את המסקנה שמדובר בהכנסה חייבת.

◆ הנאשם זוכה, בהסכמת התביעה, מעבירה של כוונה להתחמק ממס, ביחס להכנסה שאמנם הופקדה בחשבונו הסמוי של הנאשם, אך מצאה ביטוי בדוח הכספי שהוגש, זאת למרות שהלכה היא, שכוונה להתחמק ממס היא עבירה התנהגותית שאינה מותנית בתוצאה של ההתחמקות המיטוית בפועל.

התוצאה:

◆ הנאשם הורשע במרבית העבירות בהן הואשם, ובכלל זה עבירות מס הכנסה, מע"מ, זיוף ורישום כוזב במסמכי תאגיד, למעט עבירה אחת של כוונה להתחמק ממס.

ניתן ביום: 26.11.09

ב"כ המאשימה: עו"ד י. הירשברג

ב"כ הנאשם: עו"ד ת. קלדרון

◆ **כתב האישום:** כתב האישום ייחס לנאשם העלמת הכנסות בסכום כולל של **2,925,439 ₪** בין השנים 2001-1995, ממתן ייעוץ בתחום הקבלה, הנומרוולוגיה, מתן ברכות, מכירת קמעות ומזוזות, מתן הרצאות ומכירת ספרים שכתב. הנאשם העלים את ההכנסות בשתי דרכים עיקריות: **האחת**, הצגת מצג כוזב, לפיו ההכנסות הן של עמותה, שכל הכנסותיה מוקדשות למטרות ציבוריות. **השנייה**, העלמת הכנסות באמצעות הפקדת כספים בחשבונות בנק שהוסתרו מעיני רשויות המס. בשנת 90, הקים הנאשם את "עמותת שערי רחמים לישראל", ("העמותה"), אך לטענת המדינה, מדובר בעמותת "קש" שהקים בכדי ליצור מצג כוזב לפיו ההכנסות מעסק הן תרומה לעמותה, לצורך קידום מטרותיה, בעוד בפועל ההכנסות מעסק שימשו את הנאשם לצרכיו האישיים. לצורך כך ביקש הנאשם ממס' אנשים להצטרף כחברים לעמותה, בעוד הנאשם שולט לבדו בכל פעילות העמותה. בנוסף, זייף הנאשם חתימות של חברי העמותה בדוחות שונים, וזאת כדי ליצור מצג שווא לפיו העמותה פועלת כדין. חלק מההכנסות של העמותה הופקדו בחשבון בנק אישי של הנאשם ובחשבון סמוי של העמותה, אך הנאשם לא דיווח על הפקדות אלה בדוחותיו למס הכנסה ומע"מ.

ביהמ"ש השלום ברחובות – כב' הש' לוי:

◆ העמותה לא פעלה למען מטרה ציבורית כלשהי, העמותה שימשה מסגרת, ריקה מתוכן, לצורך הסוואת הכנסות הנאשם מהעסק שניהל. בפועל, לא השיגה העמותה איזו ממטרותיה - לא הקימה ישיבה, ולא סייעה לנזקקים - אלא בסכומים זניחים בלבד. ספק רב אם "מייסדי" העמותה הבינו שהם חברים בעמותה. חברי העמותה לא מילאו תפקיד כלשהו בעמותה, לא חתמו על דו"חות כספיים או מסמכים אחרים כלשהם, ולמעשה לא היה למי מהם קשר כלשהו לפעילות העמותה. ממכלול העדויות והראיות עולה, כי בפועל העמותה לא עמדה ולא פעלה בהתאם למטרותיה המוצהרות: הקמת ישיבה ותרומות לעמותות אחרות, למעט סכומים זניחים, וזאת כפי שעולה מהדוחות הכספיים של העמותה. כך, הוכח שהנאשם זייף את חתימתו של יוסי ניסן בדוח הכספי, ציין שהוא גזבר העמותה, למרות שבפועל, למר ניסן לא היה כל תפקיד בעמותה. טענותיו של הנאשם, כי האחראי לזיופים במסמכי העמותה הוא יועץ המס יהודה כהן, אשר סייע לנאשם במילוי הדוחות הכספיים של העמותה, לא התקבלו על ידי בית המשפט, לאור הסתירות המהותיות בעדותו של הנאשם בעניין זה.

◆ ביהמ"ש מגיע למסקנה, שהכספים שקיבל הנאשם מ"תורמים", אינם מהווים תרומות שניתנו כמחווה של הבעת תודה או נדיבות לב - שאינם חייבים במס - אלא גמול כספי עבור שירות שנתן הנאשם, המהווים הכנסות מעסק, ולפיכך חייבים במס.



הונאת פונזי במגזר החרדי

אתר האינטרנט החרדי "כוכב השבת", דיווח, כי תושב בני ברק משה (מוישי) זוסמן הונה משקיעים בהונאת פונזי וגרם לנזקים המוערכים ב-50 מיליון דולר. על פי הדיווחים, זוסמן, שעסק בגיוס משקיעים למט"ח, רכש במשך שנים את אמונם של משקיעים רבים, בהם משפחות מכובדות ומבוססות בבני ברק. עוד מדווח, כי הקשר עם המשפחות העשירות בבני ברק הביא את זוסמן לקשר עם משפחות עשירות ברחבי העולם, מהם גייס עשרות מיליוני דולרים בכל רחבי תבל. על פי הדיווח, זיסמן הודה לבסוף, כי לא השקיע את הכסף אלא השתמש בו לצרכיו הפרטיים ולכאורה הודה שזייף את כל הדו"חות שהגיש. עפ"י הידיעות האחרונות, זוסמן נמלט מהארץ.

אושרו הטבות לבנייה להשכרה

ועדת הכספים של הכנסת אישרה, הטבות משמעותיות ליזמים שיבנו דירות להשכרה. מדובר, בתיקון של הצעת החוק לעידוד השקעות הון שהגיש ח"כ משה כחלון, ולפיו ההקלות שניתנו עד כה יוארכו עד לשנת 2013, וינתנו הקלות נוספות לקבלנים. ההטבה העיקרית היא הפחתת שיעור מס החברות ל-11% במקום 18% בעבר. בנוסף, יזם שיבנה דירות להשכרה, יחויב להקצות רק 50% מהן להשכרה ולא 70%, כפי שחויב עד כה. בנוסף יופחת שיעור המס ליחיד ל-20% במקום 25% עד כה.

קיפאון בביקושים לרו"ח

עפ"י פרסומי לשכת רואי החשבון, גב' שירי קנובל-טוויג מנהלת מרכז ההשמה בלשכת רואי החשבון, אומרת, כי מאז תום החגים בחודשי אוקטובר ונובמבר, ולמרות הסימנים והדיווחים על יציאה מההאטה והמיתון, נמשך הקיפאון בשוק העבודה של בכירים בתחומים הכספים. קנובל - טוויג מתייחסת לקצב גיוסי עובדים: רואי חשבון, מנהלי כספים, חשבים ועוזרי חשבים בחברות ציבוריות ופרטיות, בהשוואה לקצב הגיוסים בשנים האחרונות בחודשים האלו. מרכז ההשמה של לשכת רואי חשבון, המוביל בהשמת רואי חשבון בתפקידי ניהול בארגונים, בדק את מספר הפניות בחודשי ספטמבר, אוקטובר ונובמבר בחמש השנים האחרונות אל מרכז ההשמה בהשוואה למספר הפניות בכל אחת מחמש השנים האחרונות.

עשרות סרבנים בדרום נחקרו

במהלך החודש נערך באזור באר שבע מבצע דו יומי לאכיפת חובת הגשת דוחות. המבצע נערך על ידי משרד השומה באר שבע, בשיתוף משרד חקירות מס הכנסה ירושלים. על פי תיאום מוקדם הופצו הזמנות לחקירה לעשרות מנהלי חברות, דירקטורים ונישומים אשר מתגוררים בתחום השיפוט של המשרד ואשר לא הגישו דוחות שנתיים. הנישומים זומנו באופן אישי למשרד השומה בבאר שבע לשני ימי המבצע. 47 נישומים, המהווים למעלה ממחצית המוזמנים, הסירו את המחדלים לאחר קבלת ההזמנה אך לפני יום החקירה. 26 נישומים נחקרו, תיקיהם יועברו להגשת כתבי אישום או להטלת קנסות מנהליים. הנישומים אשר לא התייצבו לחקירה, יזומנו לחקירה במשרדי החקירות בירושלים. רשות המסים מציינת, כי מבצע זה הינו המשך סדרת מבצעים שעורכת רשות המסים ברחבי הארץ בכלל ובאזור הדרום בפרט, שתכליתה הגברת נוכחות עובדי רשות המסים בשטח, הגברת ההרתעה, הרחבת רשת, הכנסת נישומים למעגל המדווחים והמשלמים והגברת הציות בקרב ציבור הנישומים.

"העץ המשפחתי" השחור

בביקורת שנערכה ע"י משרד השומה ברחובות עלה חשד, כי יניב דוידוביץ, העוסק באחזקת גינות לועדי בתים ברחובות, אינו מדווח לרשות המסים על מלא הכנסותיו, תוך שימוש בחשבונות בנק ע"ש בני משפחה. היחידה הארצית לחקירות ומודיעין שטח, פתחה בחקירה סמויה ואספה ראיות, לכאורה, התומכות בחשד להשמטת הכנסות, תוך הסתייעות בבני משפחתו הקרובים. בחקירה הסמויה עלו אף חשדות לביצוע עבירות מס ע"י שני אחיו, העוסקים אף הם בתחום שירותי גינון ואחזקת בתים, תוך שהם מסתייעים לשם כך באם המשפחה. עפ"י הודעת הרשות, במסגרת מבצע "עץ משפחתי", נפתחה ביום 24.11.09, החקירה הגלויה, בוצעו חיפושים בבתי החשודים ובבית הוריהם ונתפשו מסמכים רבים, מסמכי בנקים וקבצי מחשב שקושרים את החשודים לביצוע העבירות.



מס פהס מערכת ושיווק: רוך מנחם בויג 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991
masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-696733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.